

آشنایی با...

نشانگان مارفان

• کرم بساطیان/ کارشناس دانش آموزان آسیب دیده بینایی لرستان

نشانگان مارفان یک اختلال ارثی غیر شایع است که بافت همبند بدن را درگیر می سازد. این اختلال از ابتدای تولد وجود داشته و گاهی در نوزادان قابل تشخیص است. با این حال، علائم آن گاهی در نوجوانی یا جوانی ظاهر شده و شدت علائم نیز بسیار متغیر است. شیوع آن در خانم ها و آقایان برابر است.

بلند بودن دست ها، پاهای انگشتان و پنجه ی پا و همچنین ناراحتی های قلبی، رشد ناقص ماهیچه ای و اختلال بینایی از ویژگی های مبتلایان به نشانگان مارفان است. تاریبندی ناشی از این اختلال در هر دو چشم وجود دارد و بر اثر جابجایی عدسی ها به وجود می آید که این امر به نوبه خود به آب سیاه منجر می شود. در این بیماری، نزدیک بینی رایج بوده و خطر ابتلاء به جدا شدگی شبکیه همراه با تقایصی در میدان دید، نیز مبتلایان را تهدید می کند. چنانچه مبتلایان نشانگان مارفان دید مفیدی در قسمتی از عدسی ها داشته باشند، ممکن است نزدیک بین شوند و اگر برای دیدن از فضای اطراف عدسی ها استفاده کنند به دوربینی مبتلا می شوند، که توانایی تطابق در هر دو حالت وجود دارد.

علل

در حدود ۸۵ درصد موارد عامل آن یک اختلال ارثی است. ژن معیوب مسوول این اختلال بر روی کروموزم ۱۵ قرار دارد. در سایر موارد، این اختلال خود به خود و بدون علت شناخته شده رخ می دهد.

پیشگیری

در صورتی که دچار این بیماری بوده یا سابقه خانوادگی آن را داشته باشیم، قبل از ازدواج، مشاوره ژنتیک را حتما مد نظر داشته باشیم. در صورت مبتلا بودن یکی از والدین، احتمال درگیری هر یک از فرزندان ۵۰ درصد خواهد بود. البته با توجه به متغیر بودن شدت علائم در بیماران مختلف، شدت علائم در فرزندان مبتلا ممکن است بیشتر یا کمتر از والدین باشد.

منابع:

- الک وبستر، جو آرو، (۱۳۸۱) ترجمه و تلخیص پرویز شریفی در آمدی، تهران: انتشارات روان سنجی.

- نامنی، محمد رضا (۱۳۸۱)، تحول روانی آموزش و توان بخشی نابینایان، تهران: انتشارات: سمت

http://www.salamatiran.com.html

